

DECIZIA nr. 36 din 20.01.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC ABC SRL, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./2011

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresele nr. .../.....2011 si nr./.....2011, inregistrate sub nr./.....2011 si nr./.....2011 de catre Administratia Finantelor Publice sector y cu privire la contestatia formulata de SC ABC SRL, cu sediul in str., sector y, Bucuresti, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr./.....2011.

Obiectul contestatiei il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F1/2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F2/2011 si comunicata sub semnatura in data de2011.

Suma contestata este de C lei reprezentand:

- D lei diferenta de TVA stabilita suplimentar;
- M lei majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC ABC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin raportul de inspectie fiscala nr. F2/2011 organele de control din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector y au efectuat inspectia fiscala partiala la SC ABC SRL in vederea solutionarii decontului de TVA cu optiune de rambursare a soldului sumei negative aferent lunii decembrie 2010 depus la organul fiscal sub nr./.....2011.

In urma inspectiei fiscale, organele de control au stabilit suplimentar TVA in suma de D lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA in suma de R lei si la stabilirea TVA de plata in suma de P lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de M lei, prin decizia de impunere nr. F1/2011.

II. Prin contestatia formulate si completata cu adresa inregistrata sub nr./.....2011, SC ABC SRL sustine ca organele fiscale i-au prezentat constatările controlului doar verbal, nu si in forma scrisa, pentru a putea formula un punct de vedere, in conformitate cu prevederile art. 107 si art. 109 din Codul de procedura fiscala. Oricum, organele fiscale nu au tinut cont de punctul sau de vedere legat de rezultatul controlului, desi l-a prezentat in scris, fara sa primeasca o dovada de depunere.

Referitor la TVA in suma de D1 lei care apare in decontul de TVA al trim. I 2006, SC ABC SRL sustine ca este vorba de o eroare de inscriere a soldului sumei ce putea fi solicitata la rambursare in decontul precedent aferent trim. IV 2005 (K1 lei fata de K2 lei) si ca aceasta putea fi sesizata si corectata din oficiu de organul fiscal, avand in vedere ca prevederile legale in vigoare la acea data – O.M.F.P. nr. 520/2005 si O.M.F.P. nr. 1638/2005 - nu mentionau obligatia platitorului de a solicita corectarea. De altfel, la data de 13.05.2009 societatea a depus o adresa la organele fiscale din care reiese ca la data de 11.05.2009 a fost verificata fisa sintetica, iar corectiile legate de TVA fusesera facute.

De asemenea, art. 135 din Codul de procedura fiscala si art. 146 alin. (1) lit. a) si art. 147¹ din Codul fiscal, respectiv pct. 46 (1) si pct. 48 (1) si (2) din Normele metodologice, invocate de organele fiscale nu sunt aplicabile societatii deoarece in anul 2011 aceasta nu a facut nicio solicitare de corectie, dovada ca sumele se regasesc in evidenta contabila a societatii pe intreaga perioada. Mai mult, solicitarea de rambursare a fost facuta la decontul lunii decembrie 2010 si, ca urmare, suma negativa din deconturile de TVA aferente trim. IV 2005 si trim. I 2006 se incadreaza in termenul de prescriptie de 5 ani in care se poate solicita rambursarea sumelor de la buget.

Societatea afirma ca nu a facut o solicitare de indreptare de eroare materiala, ci doar a solicitat prin decont rambursarea sumei negative de TVA, iar la vremea respectiva organul fiscal putea sesiza daca exista erori intre preluarea sumei din decontul aferent trim. IV 2005 si suma trecuta in decontul aferent trim. I 2006. Eroarea materiala a fost indreptata si punctata cu administratia financiara de sector, atunci cand societatea a redepus deconturile de TVA si a punctat fisa sintetica.

In ceea ce priveste TVA in suma de D2 lei reprezentand taxa aferenta vorskpan-ului pentru televiziune al filmului N societatea arata ca realizarea acestuia face parte din cheltuielile de productie ale filmului, fiind o prestare de servicii cinematografice si reprezentand "filmul filmului". Societatea a fost obligata la realizarea vorskpan-ului in urma unui proces deschis impotriva societatii de catre regizorul filmului, datorita caruia a fost nevoita sa incheie o tranzactie impusa si consfintita prin sentinta de catre Tribunalul Bucuresti. Costul aferent a fost suportat din finantarea Centrului National al Cinematografiei ca ajutor de stat si nu poate produce venituri sau profit. Prin urmare, societatea beneficiaza de dreptul de deducere a TVA pentru vorskpan, suportarea costului acestuia fiind impusa atat de instanta de judecata, cat si datorita faptului ca reprezinta o cheltuiala realizata in vederea initierii unei activitati economice reprezentata de vanzarea licentei filmului catre Societatea Romana de Televiziune. De asemenea, factura in cauza cuprinde si vorskpan-ul pentru cinematograf (care este mai scurt decat cel pentru televiziune), iar filmul a fost difuzat in cinematografe.

Referitor la accesorii, SC ABC SRL arata ca nu stie cum au fost calculate si nu le recunoaste, avand in vedere ca in perioada verificata a avut TVA de rambursat.

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Perioada verificata: 01.10.2005-31.12.2010.

3.1. Referitor la aspecte de procedura

Cauza supusa solutionarii este daca lipsa unei comunicari scrise prealabile cu privire la rezultatele controlului, in conditiile in care aceste rezultate au fost comunicate societatii cu prilejul discutiei finale este de natura sa atraga nulitatea deciziei de impunere emisa in urma inspectiei fiscale.

In fapt, prin contestatia formulata SC ABC SRL sustine ca nu a putut formula un punct de vedere intrucat rezultatele controlului nu i-au fost prezentate in forma scrisa.

In drept, potrivit art. 9 si art. 107 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data desfasurarii inspectiei fiscale:

"Art. 9. – (1) Inaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei".

"Art. 107. – (1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) **La încheierea inspecției fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere** potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) **Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale".**

In speta, din documentele existente la dosarul cauzei reiese ca in baza instiintarii privind discutia finala administratorul societatii si-a desemnat un reprezentant cu adresa nr./.....2011, iar acesta a consemnat, in scris, in punctul de vedere anexat raportului de inspectie fiscala urmatoarele:

"conform cod procedura nu rezulta felul in care se face comunicarea catre agentul economic; ca urmare, neavand un material justificativ pentru a putea studia articolele invocate verbal, un punct de vedere mai clar imi voi putea exprima doar dupa

transmiterea unei comunicari in scris semnata de catre organul de control; [...] vom reveni cu pct. de vedere detaliat, dupa apelarea la asistenta de specialitate".

Prin urmare, **chiar din punctul de vedere semnat de reprezentantul societatii rezulta ca organele de inspectie fiscala i-au prezentat constatările, consecintele fiscale si temeiurile legale ale acestor consecinte, astfel ca sustinerea contestatoarei privind nerespectarea prevederilor procedurale nu are niciun temei legal.** Faptul ca reprezentantul contestatoarei avea nevoie de documentare cu privire la prevederile legale invocate de organele de inspectie fiscala nu are relevanta in solutionarea cauzei, avand in vedere ca putea beneficia de asistenta de specialitate pe parcursul desfasurarii inspectiei, in conformitate cu prevederile art. 106 alin. (3) din Codul de procedura fiscala. De asemenea, invocarea neluării in considerare a punctului de vedere exprimat in scris in data de2011 nu poate fi retinuta, fiind o simpla afirmatie proc-causa, in conditiile in care societatea nu face dovada depunerii acestuia la registratura anterior comunicarii deciziei de impunere sub semnatura de primire in aceeasi data de2011. Referitor la solicitarea prezentarii constatarilor controlului sub forma unei comunicari scrise si semnate de organele fiscale, se retine ca dispozitiile procedurale in vigoare la data efectuării inspectiei nu prevedeau o asemenea forma de aducere la cunostinta contribuabililor a rezultatelor controlului.

Totodata, se retine ca societatea si-a prezentat, amplu si documentat, punctul de vedere asupra constatarilor controlului prin insasi contestatia formulata, astfel ca lipsa unei comunicari scrise prealabile cu privire la rezultatele controlului (oricum, neprevazuta de legislatie la momentul efectuării inspectiei) nu este de natura sa conduca la anulara raportului de inspectie fiscala si a deciziei de impunere, avand in vedere ca societatea nu arata cum aspectele reclamate i-au pricinuit o vatamare ce nu poate fi inlaturata decat prin anulara deciziei in raport de prevederile art. 46 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza in mod expres care sunt cauzele care atrag nulitatea actelor administrative fiscale, respectiv:

"Art. 46. - Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu".

In consecinta, contestatia SC ABC SRL urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la TVA in suma de D1 lei

Cauza supusa solutionarii este societatea poate beneficia de rambursarea TVA in suma de D1 lei, in conditiile in care pentru aceasta suma nu si-a exercitat dreptul de deducere prin deconturi depuse in cadrul perioadei de prescriptie de 5 ani de la data la care a luat nastere dreptul de deducere si nici nu a facut dovada ca a corectat in

cadrul aceluiași termen decontul perioadei fiscale în care a luat naștere dreptul de deducere.

In fapt, conform raportului de inspectie fiscala nr. F2/2011 în decontul de TVA aferent trim. I 2006 SC ABC SRL a înscris la rd. 24 reprezentând "soldul sumei negative a TVA reportata din perioada precedenta" suma de K1 lei, desi în decontul de TVA aferent trim. IV 2005 soldul negativ reportat și posibil a fi preluat în decontul urmator era în suma de K2 lei, rezultând o diferenta de TVA în suma de D1 lei neacceptata la deducere și la rambursare. Suma de D1 lei se regăsește și la data de 30.09.2005, ca diferenta între soldul contului contabil 4424 "TVA de recuperat" din balanta de verificare în cuantum de K3 lei și soldul negativ al TVA din decontul aferent trim. III 2005 în suma de K4 lei.

Intrucat societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere pentru suma de D1 lei în termen de 5 ani consecutivi anului în care a luat naștere dreptul de deducere potrivit art. 147¹ din Codul fiscal, desi a solicitat-o la rambursare, organele de inspectie fiscala au concluzionat ca pentru suma de D1 lei a intervenit prescrierea dreptului de a solicita compensarea sau restituirea, în conformitate cu prevederile art. 135 din Codul de procedura fiscala.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 147¹ și art. 147³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile și completarile ulterioare:

"Art. 147¹. – (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, **are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere**, conform art. 145-147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, **persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.**

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naștere".

"Art. 147³. – (1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un *excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.*

(2) **După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156².**

(3) **Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative**

a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 156², din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, și a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156², persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) și (4), care reprezintă regularizările de taxă, și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare. [...]

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare".

Totodata, conform art. 135 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 135. – Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire".

Referitor la corectarea erorilor din deconturile de TVA, Instrucțiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată, aprobate prin O.M.F.P. nr. 520/2005, cu modificările ulterioare prevăd următoarele:

"1. Deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse de către persoanele impozabile pot fi corectate din punct de vedere al erorilor materiale de către organul fiscal competent, la inițiativa acestuia sau la solicitarea plătitorului.

2. Prin procedura de corectare de către organul fiscal competent a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată depuse pot fi corectate **erori materiale de tipul:**

- erori de transcriere, cum sunt:

- preluarea eronată a sumelor din jurnale;
- inversarea unor cifre din sumele trecute în decont;
- **preluarea eronată a datelor din decontul perioadei fiscale anterioare** (declararea eronată a soldului de plată din decontul perioadei fiscale anterioare înscris la rândul 22 din decontul de taxă pe valoarea adăugată);

- înregistrarea în decont a diferențelor de taxă pe valoarea adăugată de plată constatate de către organele de control, contrar reglementărilor legale în materie;

- erori provenind din înscrierea în decontul de taxă pe valoarea adăugată a sumelor solicitate la rambursare în perioada anterioară.

3. Corectarea erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se poate face în cadrul termenului de prescripție de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost depus decontul supus corectării.

4. **Corectarea decontului de taxă pe valoarea adăugată, potrivit prezentei proceduri, nu este posibilă pentru perioade fiscale care au fost supuse inspecției fiscale sau pentru care este în curs de derulare o inspecție fiscală.**

5. Corectarea erorilor materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se realizează de către compartimentul de analiză a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, denumit în continuare compartiment de specialitate.

9.1.1. În situația în care, în urma corectării erorilor, **rezultă o sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată, plătitorul o va prelua în decontul perioadei fiscale următoare la secțiunea "Regularizări", rîndul "Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată reportată din perioada precedentă, pentru care nu s-a solicitat rambursare".**

Prevederi similare se regasesc în Instrucțiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin O.M.E.F. nr. 79/2007.

Potrivit dispozițiilor legale antecitate, deducerea taxei aferente achizițiilor în materie de TVA se realizează prin decontul perioadei fiscale în care a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere sau printr-un decont ulterior, dar nu mai mult de 5 ani consecutivi celui în care a luat naștere dreptul de deducere. Totodată, prin decont persoana impozabilă trebuie să determine diferențele între taxa colectată și taxa deductibilă și să stabilească soldul taxei de plată sau soldul sumei negative a taxei, care poate fi solicitat la rambursare în cadrul termenului legal de prescripție de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la rambursare. În același termen de prescripție de 5 ani, cu începere de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost depus decontul de TVA se poate realiza și corectarea unui decont ce conține o eroare materială.

În speta, prin decontul depus la organul fiscal sub nr./**24.01.2011** SC ABC SRL **avea dreptul să solicite rambursarea taxei deduse prin deconturile de taxa aferente perioadei 2006-2010, ceea ce corespunde perioadei de prescripție de 5 ani stabilită prin Codul de procedura fiscală.** Din raportul de inspecție fiscală nr. F2/2011 reiese că **suma de D1 lei nu a fost dedusă de societate prin deconturile depuse în această perioadă, ci a fost cuprinsă în suma de K1 lei înscrisă la rd. 24 din decontul de TVA aferent trim. I 2006 ca "sold al sumei negative a TVA reportată din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare (rd. 27 din decontul precedent)", deși din decontul precedent de TVA aferent trim. IV 2005 rezultă că societatea a declarat la rd. 27 "soldul sumei negative în perioada de raportare" suma de K2 lei.**

Rezultă că diferența de D1 lei nici nu a fost dedusă în cadrul perioadei de prescripție 2006-2010 conform art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal, nici nu a fost reportată din decontul perioadei fiscale precedente, în speta decontul trim. IV 2005 conform art. 147³ alin. (3) din Codul fiscal, astfel ca organele fiscale au fost îndreptățite să respingă această sumă solicitată de societate prin decontul de TVA depus

in data de **24.01.2011**, dupa implinirea termenului general de prescriptie in materie fiscala de 5 ani.

Sustinerile societatii contestatoare cu privire la incadrarea in termenul de prescriptie pentru suma de D1 lei pe motiv ca solicitarea a fost facuta la decontul lunii decembrie 2010, iar suma negativa a fost evidentiata in deconturile de TVA aferente trim. IV 2005 si trim. I 2006 este neintemeiata intrucat solicitarea de rambursare a fost adresata organului in data de **24.01.2011 prin decontul depus sub nr.**, dupa expirarea termenului de prescriptie de 5 ani, **contestatoarea confundand perioada fiscala pentru care a depus decontul de TVA** (decembrie 2010) **cu momentul depunerii decontului prin care s-a solicitat rambursarea sumei** prin bifarea corespunzatoare a casutei din decont. Cum **dreptul de a solicita rambursarea** prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmat in care a luat nastere **dreptul la rambursare** prin deconturile de TVA, contestatoarea putea solicita la rambursare in data de 24.01.2011 numai taxa dedusa sau reportata din decontul precedent prin deconturile depuse incepand cu anul 2006, pentru care termenul de prescriptie a inceput sa curga incepand cu data de 1 ianuarie 2007.

Or, **suma de D1 lei nu a fost nici dedusa prin deconturile depuse de contestatoare incepand cu anul 2006 si nici reportata ca suma negativa din decontul precedent depus**, avand in vedere ca suma negativa de TVA din decontul trim. IV 2005 depus in data de 25 ianuarie 2006 ce putea fi reportata (rd. 27) in primul decont ulterior (rd. 24 din decontul trim. I 2006) era in quantum de **K2 lei**, suma luata in considerare de organele fiscale atunci cand au verificat TVA datorata de societate pentru perioada 01.10.2005-31.12.2010. **Faptul ca in decontul de TVA al trim. I 2006 societatea a in scris o alta suma (K1 lei) decat cea permisa si prevazuta de lege in quantum de K2 lei** nu poate luata in considerare in solutionarea favorabila a cauzei in virtutea principiului de drept *nemo auditor propriam turpitudinem allegans*, o asemenea situatie nefiind decat consecinta propriilor erori ale contestatoarei in ceea ce priveste intocmirea corecta a declaratiilor fiscale.

Nici celelalte sustineri ale SC ABC SRL referitoare la TVA in suma de D1 lei nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei pentru urmatoarele motive:

Astfel, suma de K1 lei inscrisa la rd. 24 din decontul de TVA aferent trim. I 2006 nu corespunde cu suma de K2 lei inscrisa la rd. 27 din decontul de TVA aferent trim. IV 2005 si **nu reprezinta o eroare de preluare a sumelor din deconturile precedente**, asa cum sustine contestatoarea, avand in vedere ca si in decontul anterior celorlalte doua, in speta decontul aferent trim. III 2005, contestatoarea a declarat o suma negativa de K5 lei care, cumulata cu soldul negativ precedent de K6 lei, a determinat un sold negativ de reportat de K7 lei, regasit ca atare la rd. 24 din decontul aferent trim. IV 2005 si care, la randul lui, prin cumulare cu suma negativa curenta de K8 lei determina un sold negativ ce putea fi reportat in decontul trim. I 2006 in suma de K2 lei. De asemenea, din fisa sintetica totala pentru TVA a rezultat ca societatea a declarat prin deconturile depuse la organele fiscale pentru perioada de pana la 31 decembrie 2005 sume negative de N1 lei, N2 lei, N3 lei, N4 lei si K8 lei, in total KT lei. Rezulta ca suma de K1 lei si, implicit, diferenta de D1 lei inscrisa in decontul trim. I 2006 **nu poate**

proveni din sumele negative declarate de contestatoare pana la acel moment si nu reprezinta o eroare de preluare a soldurilor negative dintr-un decont intr-altul, cata vreme contestatoarea nici nu declarase pana la acel moment sume negative care, prin totalizare pana la momentul depunerii decontului aferent trim. I 2006 (si facand abstractie de sumele pozitive de plata intervenite in acest interval de timp si care ar fi condus la diminuarea lor), sa conduca la un asemenea quantum.

In masura in care neevidentierea sumei de D1 lei in deconturile de TVA ar fi consecinta unei erori materiale de tipul "preluarea eronata a sumelor din jurnale", contestatoarea ar fi avut posibilitatea sa procedeze la corectia decontului/deconturilor din perioada/periodele fiscale in care s-a produs o astfel de eroare in cadrul termenului general de prescriptie, respectiv in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a fost depus decontul supus corectării. Or, organele de inspectie fiscala au constatat ca suma de D1 lei se regaseste si la data de 30.09.2005, ca diferenta intre soldul contului contabil 4424 "TVA de recuperat" din balanta de verificare in quantum de K3 lei si soldul negativ al TVA din decontul aferent trim. III 2005 in suma de K4 lei si, ca atare, **este indubitabil faptul ca un astfel de tip de eroare putea fi corectata, eventual, in functie de perioada exacta in care s-a produs eroarea, doar pana 31.10.2010, in cadrul termenului general de prescriptie de 5 ani**, fapt care nu s-a produs.

Desi afirma ca nu a facut nicio solicitare de indreptare de eroare materiala si reproseaza autoritatilor fiscale ca nu au rectificat ele insele "eroarea", contestatoarea omite cu desavarsire propria responsabilitate in ceea ce priveste intocmirea corecta a declaratiilor si **lipsa de diligenta proprie** in corectarea informatiilor furnizate in cadrul termenului de prescriptie prevazut de lege. Se retine ca invocarea efectuării "corectiilor" in anul 2009 nu are niciun temei, in conditiile in care reprezinta o "afirmatie" din adresa proprie inregistrata sub nr./13.05.2009, neconfirmata in niciun fel de organele fiscale. Dimpotriva, urmare acestei adrese, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector y au solicitat in mod expres contestatoarei sa se prezinte in vederea corelării datelor din fisa sintetica pe platitor cu datele din evidenta societatii cu adresa nr./03.06.2009, transmisa prin posta si confirmata de primire in data de 15.06.2009, solicitare la care contestatoarea nu a inteles sa dea curs. Prin urmare, contestatoarea nu poate invoca o asa-zisa "obligativitate" a organelor fiscale de corectare din oficiu a propriilor erori, cata vreme a dat dovada de lipsa de diligenta in ceea ce priveste corectitudinea declaratiilor si neprezentarea documentatiei in vederea corectării eventualelor erori la solicitarea expresa a organelor fiscale. De altfel, in subsidiar, se retine faptul ca nici prin prezenta contestatie, societatea nu a prezentat dovezi din care sa reiasa daca in speta este vorba de o eroare materiala si, in caz afirmativ, in ce consta aceasta si perioada fiscala căreia îi apartine, singura certitudine fiind aceea ca taxa reclamata priveste o perioada anterioara datei de 30.09.2005 pentru care a intervenit prescriptia.

In consecinta, fata de cele ce preced contestatia SC ABC SRL cu privire la TVA in suma de D1 lei urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

3.3. Referitor la TVA in suma de D2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere pentru realizarea unui spot publicitar pentru televiziune, in conditiile in care nu a prezentat nicio dovada obiectiva din care sa reiasa ca a intentionat sa utilizeze spotul in scopul cedarii catre televiziuni a drepturilor de difuzare ale filmului pentru care a fost realizat respectivul spot publicitar.

In fapt, conform raportului de inspectie fiscala nr. F2/2011 nu a fost acceptata la deducere TVA in suma de D2 lei reprezentand taxa din factura nr.31.03.2009 pentru realizarea de catre SC AF SRL a unui spot publicitar (vorspan) in vederea difuzarii filmului N la canalul public de televiziune TVR1. Organele de inspectie fiscala au considerat taxa nedeductibila pe motiv ca demersurile pentru utilizarea vorspan-ului nu sunt sustinute de dovezi obiective din care sa reiasa ca au avut loc intalniri intre regizorul filmului si reprezentantii unor posturi de televiziune, care sa conduca la realizarea de operatiuni taxabile.

Prin contestatia formulata SC ABC SRL sustine ca realizarea spotului publicitar pentru televiziune a fost impusa de instanta de judecata in urma procesului deschis de catre regizorul filmului si nu produce venit sau profit, costurile realizarii fiind suportate din finantarea provenita de la Centrul National al Cinematografiei.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) **Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:**

a) **operatiuni taxabile;** [...].

(4) In conditiile stabilite prin norme se acorda dreptul de deducere a taxei pentru achizitiile efectuate de o persoana impozabila inainte de inregistrarea acesteia in scopuri de TVA, conform art. 153."

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) [...]"

Potrivit pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) In sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, **orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa din momentul in care aceasta persoana intentioneaza sa desfasoare o activitate economica**, cu conditia sa nu se depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. **Intentia persoanei trebuie evaluata in baza elementelor obiective, cum ar fi faptul ca aceasta incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii acestei activitati economice.** Deducerea se exercita prin inscrierea taxei deductibile in decontul de taxa prevazut la art. 156² din

Codul fiscal, deus dupa inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) trebuie indeplinite urmatoarele cerinte:

a) bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabila trebuie sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.

c) sa nu depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal".

Referitor la deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in raport de intentia persoanelor impozabile de a desfasura activitati economice supuse taxei, se retin urmatoarele:

1. Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei".

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, principiul prevalentei economicului asupra juridicului, al realitatii economice, in baza caruia autoritatile fiscale au dreptul sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al scopului economic urmarit de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

Astfel, din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, reglementarile fiscale permit, in circumstante anume determinate, deducerea acesteia chiar si in situatia in care o persoana impozabila nu a fost inca inregistrata in scopuri de taxa, cu conditia ca persoana in cauza sa-si dovedeasca intentia de a desfasura o activitate economica ce presupune realizarea de operatiuni taxabile, iar investitiile pregatitoare sunt necesare initierii acestei activitati economice. *A fortiori*, **o persoana impozabila deja inregistrata in scopuri de TVA, are dreptul la deducere in aceeasi masura in care intentia de a desfasura activitatea economica generatoare de operatiuni taxabile este sustinuta de dovezi obiective, din care rezulta ca achizitiile sunt destinate a fi utilizate in folosul tranzactiilor impozabile viitoare.**

2. In acelasi sens pledeaza si dispozitiile art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"Art. 153. - (1) Persoana impozabila care este stabilita in Romania, conform art. 1251 alin. (2) lit. b), **si realizeaza sau intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile** si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere trebuie sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA la organul fiscal competent, dupa cum urmeaza: [...]"

Aceste prevederi se coroboreaza cu prevederile pct. 66 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, care stabilesc ca:

"In aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economica se considera ca fiind inceputa din momentul in care o persoana intentioneaza sa efectueze o astfel de activitate. Intentia persoanei trebuie apreciata in baza elementelor obiective, de exemplu, faptul ca aceasta incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii unei activitati economice".

3. Totodata, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata.

Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeași hotarare).

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 si 24 din cazul C-110/94 Inzo si paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit ca este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent, Directiva 112/2006/CE) **nu impiedica autoritatile fiscale sa solicite dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a persoanei in cauza de a desfasura activitate economica dand nastere la operatiuni taxabile.** In cazurile de fraudă sau de abuz, in care, de exemplu, persoana implicata, sub pretextul intentiei de a desfasura o anumita activitate economica, de fapt cu intentia de a obtine bunuri proprii pentru care se poate obtine o deducere, autoritatea fiscala poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului ca acele deduceri au fost efectuate pe declaratii false.

4. In sfarsit, principiul prevalentei substantei asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul luptei impotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, aceea ca achizitiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

*Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca bunurile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, **ci sa si demonstreze ca bunurile au fost utilizate efectiv in folosul operatiunilor taxabile respective.***

*Totodata, din jurisprudenta comunitara reiese ca justificarea (demonstrarea) exercitarii dreptului de deducere nu presupune obtinerea efectiva de venituri din operatiuni taxabile, activitatea economica fiind considerata ca inceputa inca din momentul in care persoana impozabila **intentioneaza** sa desfasoare o astfel de activitate, ceea ce implica faptul ca persoana respectiva sa prezinte **dovezi (obiective) care sa-i sustina intentia (subiectiva) de a desfasura activitati cu drept de deducere, care trebuie apreciate prin prisma angajarii costurilor si investitiilor pregatitoare inerente initierii activitatii.***

In speta, SC ABC SRL a realizat in anul 2005, in calitate de producator, filmul N, cu finantare de la Centrul National al Cinematografiei.

In legatura cu spotul publicitar (vorspan), prin nota explicativa din2011 reprezentantul societatii a precizat ca scopul realizarii acestuia l-a constituit prezentarea filmului N la posturile de televiziune in vederea unui posibil contract de vanzare, de care se ocupa regizorul filmului J. In acest sens, reprezentantul societatii a declarat ca unica activitate a constat in realizarea acestui film, cu ajutor de stat in conformitate cu legislatia in vigoare, iar de la incheierea filmului societatea nu a mai avut nicio activitate economica, pana in anul 2009, cand a realizat vorspanul in vederea vinderii licentei filmului catre Societatea Romana de Televiziune.

Se retine ca pentru societatea contestatoare realizarea spotului publicitar (vorspan-ului) nu poate constitui o activitate economica intrucat spotul in cauza a fost realizat de catre o alta societate (SC AF SRL) ci, cel mult, o achizitie de servicii in vederea initierii unei activitati economice constand in vanzarea filmului/drepturilor de difuzare catre televiziuni si care sa genereze operatiuni taxabile pentru care societatea ar fi obligata la colectarea taxei.

Contestatoarea **nu a adus insa nicio dovada obiectiva din care sa reiasa ca a vandut drepturile de difuzare** ale filmului N **catre posturi de televiziune**, fie ele publice sau private, in vederea difuzarii filmului **ori ca a intrepris demersuri in acest sens, simpla afirmatie** precum ca de aceste demersuri se ocupa o alta persoana (regizorul filmului) decat societatea insasi **neputand constitui o dovada obiectiva**. Nici adresa nr., /.....2011 a Departamentului Film din TVR nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat din continutul acesteia nu reiese ca intre cele doua parti au existat negocieri (discutii, contacte) in vederea difuzarii/achizitionarii filmului, ci doar ca postul public de televiziune nu a achizitionat sau difuzat vreun material de promovare al filmului si nici filmul propriu-zis.

De asemenea, tranzactia incheiata in data de **20 februarie 2006** intre regizorul filmului si societatea producatoare, pentru care s-a pronuntat hotararea de expedient prin sentinta civila nr./21.02.2006, prin care societatea s-a obligat sa realizeze vorskpan-ul pentru televiziune nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, in conditiile in care, potrivit art. 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, in vigoare la momentul realizarii tranzactiei "vanzarea de licente de filme sau de programe, drepturi de difuzare [...] destinate activitatii de radio si televiziune" era o operatiune scutita de TVA si, in consecinta, **achizitia realizarii unui vorskpan in vederea vinderii licentei filmului catre televiziunea publica era aferenta unei activitati fara drept de deducere.**

Mai mult, societatea contestatoare nu a prezentat nicio dovada sau explicatie plauzibila pentru faptul ca a contractat in data de 30.03.2009 realizarea vorskpan-ului pentru televiziune pentru care s-a obligat prin tranzactia incheiata in data de 20.02.2006, **dupa expirarea termenului general de prescriptie de 3 ani in materie civila si comerciala**, astfel ca nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei sustinerea contestatoarei ca realizarea vorskpan-ului a fost consecinta hotararii judecatoresti.

In concluzie, din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, **este obligatia persoanei impozabile de a dovedi ca, intr-adevar, achizitiile pe care le face sunt destinate realizarii unor operatiuni taxabile ulterioare, care dau dreptul la deducerea integrala a taxei achitate in amonte.** Cum insasi contestatoarea a recunoscut ca nu a mai realizat nicio activitate economica din momentul realizarii filmului (anul 2005) si pana in momentul realizarii inspectiei fiscale, conform notei explicative dataata2011 si nici nu a adus vreo dovada obiectiva din care sa reiasa ca a intreprins propriile demersuri in vederea difuzarii filmului pana la aceasta data, simpla achizitie a unui serviciu nefiind suficienta pentru a demonstra utilizarea acestuia in scopul realizarii de operatiuni taxabile. Totodata, faptul ca filmul a fost exploatat in cinematografe nu prezinta nicio relevanta, in conditiile in care contestatoarea insasi recunoaste ca realizase deja vorskpan-ul pentru cinematograf, iar taxa pentru care se solicita deducerea este aferenta realizarii spotului publicitar (vorskpan-ului) pentru difuzarea filmului in televiziune.

In raport de cele anterior mentionate se retine ca SC ABC SRL nu a prezentat nicio dovada obiectiva din care sa reiasa ca, intr-adevar, a incercat sa utilizeze vorskpan-ul de televiziune in scopul realizarii de operatiuni taxabile, contestatia societatii urmand a fi respinsa ca neintemeiata si nesustinuta de dovezi obiective in ceea ce priveste TVA in suma de D2 lei.

3.4. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de M lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente TVA, in conditiile in care in sarcina sa s-au retinut ca fiind datorata diferenta suplimentara stabilita prin decizia de impunere contestata.

In fapt, prin decizia de impunere nr. F1/2011 SC ABC SRL fost obligata la plata unor majorari, dobanzi si penalitati de intarziere in suma totala de M lei, calculate incepand cu data de 26.04.2007 si pana la data de2011.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere**".

"Art. 120. - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) **Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv**".

Ulterior, incepand cu data de 1 iulie 2010 majorarile de intarziere au fost inlocuite cu "dobanzi" si "penalitati" de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen **dobanzi si penalitati de intarziere**".

"Art. 120. - (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

"Art. 120¹. - (1) **Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale**.

(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.

(3) Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor".

Avand in vedere cele retinute anterior prin prezenta decizie, potrivit carora SC ABC SRL datoreaza diferenta suplimentara de TVA, rezulta ca aceasta datoreaza si accesoriile aferente, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*,

motiv pentru contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 11 alin. (1), art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146, art. 147¹, art. 147³ si art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 45 si pct. 66 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, Instructiunile de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxa pe valoarea adaugata, aprobate prin O.M.F.P. nr. 520/2005, cu modificarile ulterioare, respectiv O.M.E.F. nr. 179/2007, art. 9, art. 46, art. 107, art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si alin. (2), art. 120¹ alin. (1), art. 135 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge contestatia formulata de SC ABC SRL impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F1/2011, emisa de organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector y, pentru TVA si accesorii aferente in suma de C lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.